

ROVATVEZETŐ: DR. SZIKRA DEZSŐ

A Zalaegerszegi Helyi Csoportnál

az eltelt év során több rendezvényre került sor.

– „Élménybeszámolók külföldi tanulmányutakról” megjelöléssel három kolléga elevenítette fel a közelmúltbeli útjait maradandó emléket. *Dr. Csóka György*: „Florida sajátos szemszögből” címmel tartott beszámolójában a távoli földrészt színes diáképei mellett, élményszámba menő „színes kísérő szövegével” hagyott maradandó emléket a hallgatóságban.

Vargovics Rózsa „Katalónia erdőgazdálkodásáról” számolt be és adott rövid információt a spanyol erdőgazdálkodás sajátos adottságairól.

Györfvári László: „Oregon állam. Sziklás hegység” megjelöléssel újból visszakalauzolt bennünket az amerikai kontinensre, színes képekkel csinálva kedvet az útját követők számára.

– „Akácgazdálkodás aktuális problémái, akáctermesztés fejlesztési lehetőségei” címmel tartottunk szakmai rendezvényt, amelyen *dr. Kapusi Imre* és *Nagy Imre* tartottak bevezető előadást és konzultációt.

A témának az adott aktualitást, hogy újból felszínre került pro és kontra az akác helyének és szerepének megítélése az ország és a szűkebb Zala erdőgazdálkodásában.

A szakmai közvélemény egy része korábban és napjainkban is igen szélsőséges megítélés tanúsít e fafajjal szemben. Volt időszak – a 70-es évek –, amikor az akácokosok 2/3-os fafajcserés átalakítását kötelezően elvárták az üzemtervi előírásokban. Lett is következménye, pl. Zalában sok rontott jellegű, nem stabil fenyvesállomány. Napjainkban pedig főleg a magánerdő-gazdálkodás jóformán csak ezt a fajtát favorizálja, érthetően!

Hozzászólások alapján, a szakma művelőinek kell az elfogadható arányt kialakítani, maximálisan törekedve a tudományos kísérlettel kiválasztott, nemesített fajták bevitelére, nemcsak az erdőtelepítéseknél, hanem a többszörösen sarjzatott felújításokban is. Továbbá közeledni kell szakmai egyetértéssel, a helyileg kialakított ún. táji erdőművelés gyakorlatának a bevezetésére.

– Négynapos, pályázat útján támogatott, lengyelországi (Zakopane-Tátrai NP.) szakmai tanulmányúton vett részt mintegy 40 fős tagság.

A lengyel-magyar barátság szellemében igen gazdag és változatos programban volt részünk. A lankás zalai dombokhoz szokott erdészlábaikat ugyancsak megviselte a közel 2 ezer méter magasságot is elérő, több mint 6 órás túra, de a táj látványja, a szerzett élmények kárpótlást nyújtottak fáradságunkért.

A lengyel kollégákkal történt konzultációval – *Jozwiak Bernard*, Zalában élő erdőmérnök kolléga közreműködésével – megismerhettük a lengyel erdőgazdálkodás és természetvédelem szervezeti felépítését, működésük aktuális gondjait és problémáit.

A négy nap tapasztalása jó alkalmat nyújtott a szakma azonos és eltérő sarokpontjainak megismerésére, az ápolat lengyel-magyar barátság elmélyítésére, amelyhez vendéglátóink a lengyel erdész hagyományok külsőségeiben is igen gazdag és szép keretben nyújtották számunkra. Hazafelé tisztelgő látogatást tettünk ősi alma materünkben, Selmechánán.

Müller Géza

Régió tanácskozás Ráckeven

Régió tanácskozást tartottak 1996. október 3-án a Pest, Komárom, Esztergom és Fejér megyékben, valamint a Budapesten működő helyi csoportok elnökei és titkárai.

A résztvevők megtekintették az Architektúra-Gyorslakóház Kft. favázas gyorslakóház bemutató telepét, majd erdőbejárásra vettek részt. Ráckevét az elmúlt évtizedek sikeres cser-erdősítési programja eredményeként ma parkerdők veszik körül, melyek közül a Peregi Parkerdőt a közelmúltban védetté is nyilvánították.

A Savoyai kastély és a görögkeleti szerb templom megtekintése után fehér asztal mellett értékelték ki az egyesület elnöksége és helyi csoportjai közötti munkakapcsolat eredményeit és feladatait. Megtárgyalták és elfogadták az új egyesületi alapszabálynak a régiókkal kapcsolatban javasolt alapelveit, nevezetesen, hogy régió alközpont később se legyen, hanem mindinkább a horizontális együttműködést segítő szervezési formává alakuljon.

A régió elnökségi tagok megválasztása később is a közgyűlés hatáskörébe tartozik, mert így kaphatnak általános legitimitást. A magánerdő-gazdálkodás kérdésében az egyesület nagyobb nyitottságát kell szorgalmazni, elsősorban az ott dolgozó erdészek, esetleg az erdőtulajdonosok irányába is.

Dr. Balázs István tájékoztatást adott az FM Erdészeti Hivatalában folyó erdőtvény végrehajtási rendelet előkészítéséről, egyben hiányolta, hogy felkérés ellenére sem kaptak írásos javaslatokat ezen fontos jogszabályi rendelkezés összeállításához.

Virágh János, *Ipsitis Lajos* és *dr. Rada Antal* az új törvények jó és kevésbé sikeres fejezeteit elemezték, de a jelenlévők végül is az erdőtvényt általában jónak minősítették.

Dr. Czerny Károly

Szakosztályülés a Nyírségben

Az Országos Erdészeti Egyesület Erdők a Közjóért Szakosztálya ez év őszi kihelyezett szakosztályülését október 17-18-án a Nyírerdő Rt. területén tartotta, a részvénytársaság szervezésében.

A rendezvény iránt nagy volt az érdeklődés, többek között Somogyból, Pilisből, a Mátrából, Bükkből, Zemplénből érkeztek kollégák, akik kíváncsiak voltak rá, hogyan gazdálkodunk értékeinkkel itt a keleti végeken, hogyan tudjuk az erdők többcélú hasznosítását (fatermesztés, védelem, közjóléti gazdálkodás) megvalósítani.

A milicenárium i évforduló készítetett minket arra, hogy utunk első állomása a szabolics földvár legyen, a Kárpát-medence legszebb földvára. Méretei (hossza 790 m, magassága 10-12 m, tömege több mint 300 ezer m³), csodálatos fekvése, a milicénumi és milicenárium emlékművek láttán lenyűgözve, megilletődve hajtottunk fejet honfoglaló és országépítő őseink emléke előtt.

A tanulmányút következő helyszíne Baktalórántháza volt. Itt a vendégek tájékoztatást kaptak a Baktalórántházi Erdészetről folyó gazdálkodásról, a természeti értékek, mint a baktai kocsányos tölgy génrezervátum megőrzéséről, a magas szintű akác-nemesítési munkákról.

A baktai erdő mai klimatikus viszonyaink között maradványerdőnek számít, különleges értéket képvisel és védelmet élvez, mint génrezervátum.

Az erdőről 1525 óta vannak írásos feljegyzések. Az erdő fennmaradásáért hálás utódok először 1894-ben állítottak emlékművet, melyen az alábbi felirat olvasható:

*„Ki az erdőt a jövőnek fenntartotta”
Gróf Degenfeld Schönberg Imrénék
1894. EMLÉKÜL
Báró Podmaniczky Géza és neje
Gróf Degenfeld Schönberg Berta*

Az emlékműállítás 100. évfordulójára a jelenkor erdészei, tiszteltekük jeléül az ősök iránt, felavatták Krupicz Antal erdélyi származású fafaragó művész monumentális kompozícióját, mely a baktai gyertyános-kocsányostölgyes erdő legidősebb kiszáradt, többszáz éves fájának törzséből készült és az elmúlást, egyben az újjászületést jelképezi.

Az emlékművön Varga Domokos sorait olvashattuk (míg a bronztábla el nem tűnt):

*E táj erdeiért akik sokat tettek,
régieket óvtak, újakat ültettek,
S ápoltak, neveltek, híven a jövőnek
Életük múltán is becsüljük meg őket.*

A szakosztályülés résztvevői – az emlékműveket felkeresve – tisztelettel és elismeréssel adóztak erdész elődeink tudatos értékmentő és megtartó munkájának, természetszeretetének.

A Bátorligeti Ósláp természetvédelmi terület nagy érdeklődéssel várt állomása volt a tanulmányútnak. Az őszi táj hangulatát a csepergő eső talán még fokozta. A Nyírbátori Erdészet szakszerű vezetése mellett jártuk be a felbecsülhetetlen természeti értékeket őrző területeket.

A szakosztály a Nyíregyháza-Sóstói Parkerdő és a Nagykaló-Harangodi Parkerdő közjóléti létesítményeit is megtekintette, ahol a Nyíregyházi Erdészet volt a házigazda.

Reméljük, hogy a két nap alatt sikerült hű képet adnunk a részvényságunknál folyó erdőgazdálkodásról, mely összhangban történik a természetvédelemmel és a közjóléti tevékenységgel.

Abban is reménykedünk, és a Nyírerdő Rt. mindent megtesz ennek érdekében, hogy az állami beruházásokból épült közjóléti létesítményeket ne kelljen privatizálni, illetve megtalálják azt a módot, hogy a nagyközönség számára használható legyen továbbra is.

Szabóné Emőke

A nyírbátori református templomban Báthory István sirja előtt emléktétek el a résztvevők a Himnusz!

Az OEE Miskolci és Sárospataki Helyi Csoportja közös szakmai rendezvényt tartott az Északkerdő Rt. támogatásával a Keletbükki Erdészeti Igazgatóság területén. A nap fő szakmai kérdése a cseres-tölgyesek felújítása és mesterséges átalakításának lehetőségei a Borsodi-dombvidéken, valamint a bükkfeljűtások idejének optimális meghatározhatósága volt.

A program kezdetén Cserép János, az Északkerdő Rt. vezérigazgatója, a Miskolci HCS elnöke üdvözölte a tagtársakat és az eleredő eső ellenére kellemes és szakmai tapasztalatokban bővelkedő napot kívánt a 80 fős csoportnak.

Kisházi Zoltán a Keletbükki Erdészeti Igazgatóság igazgatója ismertette a kezelésükre bízott erdőterületek jellemzőit.

Az igazgatóság éves munkájában a hegy- és dombvidéki gazdálkodás problémái (felújítási gondok, a túltartott állományok romló egészségi állapota, a természetvédelem és a gazdálkodás ellentétei stb.) egyaránt jelentkeznek.

A terepi bejárásokor elsősorban ezek a problémák kerültek elő. Szó esett a cseresek tölgyesekké történő mesterséges átalakításáról. A cseresek rossz egészségi állapota, valamint a fapiac jelenlegi (de már hosszan tartó) helyzete miatt megkérdőjeleződött a 70 év fölötti vágáskor fenntarthatósága is. Mivel a környező vegyi üzemek tevékenysége miatt nagymértékű a nitrogénfelhalmozódás a területen, a jelentős lágyszárú és cserje konkurencia miatt előfordul az évenkénti háromszori ápolás is. Vitát váltott ki, hogy ilyen körülmények között a 120 eF/ha-os

A szabolcsi földvárnál állított milicentenáriumi emlékmű

befejezési egységéből lehet-e eredményessé, de legalább veszteségmentessé tenni az erdőfelújítási tevékenységet.

A program második részét a bükkösök természetes felújításának szenteltük, melynek során az alábbi kérdések merültek fel:

- Hol a határa a természetes felújíthatóságnak (az optimális magterem-képességi életkor és a mesterséges besegítés idejének meghatározása)?

- Mi a végvágások lehetséges ideje?

- A gazdasági és biológiai vágásérettségi kor eltéréséből adódó hozam- és értékcsökkenés problémája.

A terepi bejárás végén egy kísérleti duglászos-bükkös felújítást tekintettük meg, ami *Dr. Sziklai Oszkár* kanadai professzor segítségével már negyedik éve tart. Az öt alfajt tartalmazó kísérleti területet a *Kiss Pál* által készített szemléltető tábla mutatta be.

A programot ebéd, majd baráti beszélgetés zárta a nyírbérci vadászházban.

Bányai Péter

Az Erdőhasználati Szakosztály 1996. október 9-én szakosztályrendezvény keretében látogatást szervezett az „**AUSTROFOMA erdészeti gépkiallítás és technológiai bemutatóra**”, amelyet idén a Bécs melletti Heiligenkreuzban, a cisztercita apátság erdeiben rendeztek meg.

Az Austrofoma meghírdetett szlogenje „Erdőtechnika a természetközeli erdőgazdálkodásért” volt, amelyen belül a fakitermelési károk minimalizálása, a természetes újulat kímélete és a fakitermelési költségek csökkentése szerepeltek kiemelt témaként.

A májusban megrendezett németországi KWF-Tagung után, idén ez volt a második nagy erdészeti technológiai bemutató, eszköz- és gépkiallítás Európában.

A magyar látogató mindkettőn tapasztalhatta, hogy az erdészeti műszaki fejlesztés, a munkatechnikák és technológiák fejlesztése, amelyekkel Magyarországon „a hivatali körök” az elmúlt 6-8 évben (mint nem központi kérdést és mint kizárólag a vállalkozók érdekkörébe tartozó témákat) **leírtak**, más országokban fontos és ételtel teli témák.

Felmerül a kérdés, hogy Európa felé való nagy igyekezetünkben, mikor vesszük végre észre, hogy *egyre jobban lemaradunk, ha a vállalkozói dják továbbra sem teszik lehetővé az új gépek, eszközök kitermelését*. Természetesen nem az Austrofomán legnagyobb számban felsorakoztatott harveszter-forwarder kombinációra gondolunk (bár a forwarder hazai viszonyok között is bizonyíthatóan jól alkalmazható, csak drága), hanem az egyszerű, kisebb gépekre.

Az Austrofomát az Erdőhasználati Szakosztály szervezésében 23 fő látogatta meg, akik nemcsak a belépődíj fejében megkapott védősíkat, hanem továbbgondolkodásra ösztönöz szakmai előadásokat is hazavihettek magukkal a rendezvényről.

Gólya János

Az Erdőfeltárási és az Erdei Vasutak Szakosztály 1996. október 9-10-én közös kihelyezett szakosztályülést tartott a Gemenci EVAG Rt. területén. Az ülésen megjelent mintegy 60 fő megismerhette a feltárási szempontjából különlegesnek tekinthető

tő ártéri erdőgazdálkodást. A szakosztályülést *Csonka Tibor* vezérigazgató nyitotta meg. A rendezvényvel érintett ártéri erdészetek rövid bemutatását követően az ülés résztvevői megismerkedhettek a Gemenc Rt. erdőfeltárási tevékenységével, amelyben a fő szerepet a vízi utak és az erdei vasutak játsszák. A vízi szállítás jelenlegi helyzetét és jövőbeni elképzeléseit *Barabás Tibor* üzemvezető ismertette. A vasúthálózat történetéről *Tuzson Tihamér* erdőmérnök, a jelenlegi helyzetről és a jövőbeni szerepről *Perler József* vonalfőnök tartott előadást. A Globál Plan Hungaria Kft. ügyvezető igazgatója, *Surányi Sándor* a C50 típusú mozdonyok átalakításáról, *Szilvási Zoltán* mérnök a Ganz Hunslet Rt. mozdonyfejlesztéséről számolt be. Az ülés végén *Wagner Tibor* a Mátra-Nyugatbükk Rt. vezérigazgató-helyettese számolt be a Baden-Württemberg tartományban tett tanulmányútjának erdőfeltárással kapcsolatos tapasztalatairól. A szakosztályüléshez kapcsolódó bemutatón a résztvevők megtekintették a hajóüzemet és a vízi átrakótelepet, valamint a Gemenc Duna-parti átépített szárnyvonalat.

A szakosztályok megállapították, hogy az erdei vasutak szerepe a különleges gazdálkodási körülmények között továbbra is megmarad. Különösen fontos szerepet játszhatnak az erdei vasutak a közjóléti szolgáltatásokban. Javaslat hangzott el arra, hogy a felépítményi anyagok egyre nehezebb beszerzése miatt az erdei vasutak üzemeltetőinek egységesen kellene fellépni a beszerzések területén.

A dunai hajóúttal és az erdei vonatozással egybekötött szakosztályülés jó hangulatban, szakmailag értékes tapasztalatokkal gazdagította a résztvevőket. A szakosztályülés megrendezéséhez nyújtott támogatásukért a szakosztályok köszönetüket fejezik ki *Ódor József* vezérigazgató-helyettesnek és *Rádi József* főmérnöknek, valamint *Nagy András* műszaki osztályvezetőnek a rendezés fáradságos munkájáért.

Dr. Kosztka Miklós

Megalakul az OEE Erdészeti Erdei Iskolák Szakosztálya

Régi vágya teljesül az erdészek társadalmának azzal, hogy alakul egy olyan szervezet, mely az erdőgazdálkodás ma még meglehetősen félreismerett tevékenységét és társadalmi megítélését hivatott pozitív irányban megváltoztatni. Ez az igény nagy örömmelre mind a felsőbb erdészeti vezetés, az erdészeti gazdálkodók, mind az érdekvédelmi és szakmai szervezetek részéről elemi erővel tört elő. Ezt a lehetőséget hivatásunk jövője érdekében ki kell használni, élni vele. Bizonyítja a közös igényt az erdészeti részvénytársaságoknál sora létesített erdei iskolák, oktatóhelyek, kiállítások, múzeumok, de ide kell sorolni a közel múltban megvalósított, nagyszerű anyaggal bemutatkozó erdészeti kiállítást a Naturexpón és az OMÉK-on is.

Az OEE Erdészeti Erdei Iskolák Szakosztálya is azért alakul, hogy országosan összefogva, szervezeten jelenjen meg az erdészet a közvélemény előtt, az ifjúságon keresztül a felnőttekhez szólván.

Egy érdeklődő kis csoport próbálta összeállítani, melyek legyenek a főbb kritériumai és hogyan működjön az erdészeti erdei iskolák hálózata mint szakosztály. A kérdés rendkívül nehéz, hiszen egy szakosztály időnként összejövő, azonos szakmai érdeklődésű egyesületi tagok szerveződése. Ugyanakkor az erdei iskola a Nemzeti Alaptantervhez is kötődő, rendszeres (napi, heti) elfoglaltságot jelentő komoly nevelési, oktatási munkát követel, melynek megfelelő személyi, tárgyi és pénzügyi feltételeinek is meg kell lennie. Az erdőgazdaságoknak, mint az erdészeti erdei iskolák fenntartóinak, anyagiakban is támogatni kell a tevékenységet. Fel kell ismerni az erdőgazdálkodásban dolgozó vezetőknek, hogy ma különféle reklámokra, támogatásokra fordított összeg sokkal hatékonyabban szolgálná az erdőgazdálkodás érdekeit, ha az erdészeti erdei iskolák működtetésére fordítanák. A tanuló ifjúság és szülei a legjobb „hangszóró” lehetnek az erdőgazdálkodásnak, ami végsősoron az erdő, a fa, a fa hasznosításának propagálásával egyértelmű gazdasági érdekeket is szolgál. Tulajdonképpen az erdészeti erdei iskoláknak a természet megszerettetése, megismeretése mellett ez a legfőbb célja. Az erdészeti erdei iskola bemutatja az adott erdőterület és környékének kultúrtörténeti értékeit is. Az alakuló szakosztály senki és semmiféle más hasonló értékeket magának valló személy vagy szervezet ellen nem irányul, kizárólag az erdőgazdálkodó részére kíván egy szellemet az erdei iskolák tartájából. Együttműködést ajánl mindenkinek, aki hasonló célokat tűzött maga elé. Az erdei iskolák palettájának sokszínűsége a tevékenység eredményességét növeli. Célzerű lenne minél több szervezet megalakítása, hiszen a ma működő erdei iskolák a tanuló ifjúság töredékét képesek fogadni.

Az OEE Erdészeti Erdei Iskolák Szakosztály tagságát a korábban leírtak miatt feltételekhez célszerű kötni. Természetesen az OEE Alapszabálya szerint a rendezvények nyitottak, bármely OEE tag látogathatja azokat.

Az oktatási feladat miatt fontos, hogy írásban rögzített éves program készüljön, amely a szakosztály célkitűzéseinek megfelelő és a Nemzeti Alaptantervhez kapcsolódik. Az oktatáshoz szükséges bázishelyet kell kialakítani és a környezeti nevelésben jártas erdészeti szakembert is foglalkoztatni. Feltétlen meg kell oldani a finanszírozási hátteret. A programokban súlypontos helyet kell kapnia az erdőgazdálkodás bemutatásának.

A szakosztály azokat a programokat fogadja be, melyek a fenti kritériumoknak megfelelnek, ezzel jogosulttá válnak a szakosztály védjegyét a kiadványaikon felültetni.

A szakosztály rendes tagjává válni egy folyamat, de a munka komolyságára, felelősségteljeségére tekintettel, ezt fel kell vállalni minden résztvevő személynek és erdőgazdaságnak.

A Gépesítési Szakosztály – közösen az Alföldi Erdőkért Kkt. Műszaki Szakbizottságával – október 30-31-én ülésezett a Nyírerőd Rt. Guthi Erdészeti területén.

A rendezvény első napján a következő témakörökben folyt eszmecsere:

– ismerkedés a Nyírerőd Rt. helyzetével, különös tekintettel a műszaki fejlesztésre (ca.: *Kovács Gábor* vezérigazgató);

– beruházási- és pályázati rendszer a Nyírerőd Rt.-nél (ca.: *Szabó József* műszaki ov.);

– vállalkozók kiválasztásának rendszere a Guthi Erdészetről (ca.: *Bartucz Péter* erdészeti igazgató);

– a magyarországi VALMET-képviselet, a Csongrádi Agrotechnika Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. tájékoztatója a VALMET gyártmányú traktorokról, a KRONOS gyártmányú kihordóról, valamint további finn erdészeti gépekről (ca.: *Lekrinszki István* ügyvezető igazgató és *Sebesi István* gépészmérnök);

– A BERGER és a CASE cégek tájékoztatója a speciális munkaeszközökkel (tuskózó, gödörfűrő, gallyazó-daraboló, rönkmarkoló) felszerelhető darugémes CASE-POCIAN gyártmányú gépről (ca.: *Artur Schidt* és *Horváth József*);

– a Nyíregyházi AGROKER Rt. tájékoztatója az MTZ- és a MASSEY FERGUSON típusú traktorok választékáról (ca.: *Fekete Zoltán* igazgató);

– beszámoló a szlovéniai társaságok küldötteinek fogadásáról (ca.: *Káldy József* szakosztály-elnök);

– az 1997. évi munkaterv összeállítása (ca.: *dr. Horváth Béla* szakosztály titkár);

– új tagok (*dr. Fekete Gyula* vezérigazgató, MEFI Rt., *Kiss Béla* gépesítési ea., Északerdő Rt.; *Sásdy Ottó* igazgató, Erdőgép Kft.; *Spingár Péter* műszaki vezető, SEFAG Rt. Kaposvári Erdészete) felvétele a Gépesítési Szakosztályba;

– tájékoztató a „Gépesítési információk” sorozat újabb füzetek kiadásáról (ca.: *dr. Horváth Béla* szakosztály titkár).

A fenti témakörök vitájában a következők szóltak hozzá: *dr. Horváth Béla, Káldy József, Majtényi László, dr. Mátrabérczi Sándor, Menyhári Pál, Szamosi Ferenc, dr. Walter Ferenc*.

A rendezvény második napján a Nyírerőd Rt. Guthi Erdészete területbejárással egybekötött bemutatást tartott. A bemutatón a szakosztály tagjai üzem közben láthatták az erdészet területén dolgozó tuskózó gépeket, nevezetesen:

– a LANDINI 1900 DT típusú traktorral üzemeltetett ELLETARI MAMMUT HP-200 típusú tuskóforgácsolót, valamint

– a T-130 típusú lánctalpas traktorral működtetett TK-2V típusú tuskóhúzó.

Köszönet a házigazdáknak a jól szervezett, szakmailag tartalmas rendezvényért.

Dr. Horváth Béla

Az OEE Miskolci és Sárospataki Helyi Csoportja 1996. szeptember 9-én közös szakmai rendezvényt tartott az Északerdő Rt. támogatásával a Keletbükk-i Erdészeti Igazgatóság területén. A nap fő szakmai kérdése a cseres-tölgyesek felújítása és mestereséges átalakításának lehetőségei a Borsodi-dombvidéken, valamint a bükk-felújítások idejének optimális meghatározhatósága volt.

A program kezdetén *Cserép János*, az Északerdő Rt. vezérigazgatója, a Miskolci Helyi Csoport elnöke üdvözölte a tagtársakat és az eleredő eső ellenére kellemes és szakmai tapasztalatokban bővelkedő napot kívánt a 80 fős résztvevőknek.

Kisházi Zoltán, a Keletbükk-i Erdészeti Igazgatóság igazgatója ismertette a kezeléskürcs bízott erdőterületek jellemzőit.

Az igazgatóság éves munkájában a hegy- és dombvidéki gazdálkodás problémái (felújítási gondok, a túltartott állományok romló egészségi állapota, a természetvédelem és a gazdálkodás ellentétei stb.) egyaránt jelentkeznek.

A terepi bejárás során elsősorban ezek a problémák kerültek elő. Szó esett a cseresek tölgysesekké történő mesterséges átalakításáról. A cseresek rossz egészségi állapota, valamint a fapiac jelenlegi (de már hosszantartó) helyzete miatt megkérdőjeleződött a 70 év fölötti vágáskor fenntarthatósága is. Mivel a környező vegyi üzemek tevékenysége miatt nagymértékű a nitrogén felhalmozódás a területen, a jelentős lágyszárú és cserje konkurencia miatt előfordul az évenkénti háromszori ápolás is. Vitát váltott ki, hogy ilyen körülmények között a 120 eFt/ha-os befizetési egységből lehet-e eredményessé, de legalább veszteségmentessé tenni az erdőfelújítási tevékenységet.

A program második részét a bükkösök természetes felújításának szenteltük, melynek során az alábbi kérdések merültek fel: – Hol a határa a természetes felújíthatóságnak (az optimális magtermő-képességi életkor és a mesterséges besuglítás idejének meghatározása);

– Mi a végvágások lehetséges ideje;

– A gazdasági és biológiai vágásérettségi kor eltéréseiből adódó hozam-és értékvesztés problémája.

A terepi bejárás végén egy kísérleti duglászás-bükkös felújítást tekintettünk meg, ami *Dr. Sziklai Oszkár* kanadai professzor segítségével már negyedik éve tart. Az öt alfajta tartalmazó kísérleti területet *Kiss Pál* által készített szemléltető tábla mutatta be.

A programot ebéd, majd baráti beszélgetés zárta a Nyírberci Vadászházban.

Bányai Péter

Az Erdőhasználati Szakosztály 1996. október 30-án Kaszón tartott szakosztályrendezvényt „Természetvédelmi területek felhasználata” címmel. A program megkezdése előtt a jelenlévők megemlékeztek a szeptember 5-én elhunyt *Mihály Sándorról*, aki a szakosztály régi, megbecsült tagja volt.

Végvári Jenő elnök-vezérigazgató üdvözlő szavai után *Mocz András* erdészeti igazgató ismertette röviden a Kaszói Erdőgazdaság Rt. gazdálkodásának főbb vonásait. Ezt követően *Dr. Kovács Mátyas*, a Természetvédelmi Hivatal főosztályvezetője tartott előadást, amelynek meghirdetett címe „A természetvédelem helyzete a magyar erdőgazdálkodásban, különös tekintettel a felhasználatokra” volt. Az előadó azonban inkább a „Természetvédelem és az erdőgazdálkodás kapcsolata az új természetvédelmi törvény szellemében”-t. ezmegevitálást tárta a jelenlévők elé, családostól okozva azoknak, akik konkrét felhasználási tárgyú problémák megbeszélését várták. Az előadáshoz hozzászóltak, illetve kérdéseket tettek fel: *Marghescu Tamás*, *Nádas József*, *Buliczka János*, *Sipos Péter* és *Csepányi Péter*.

A résztvevők ezután *Mocz András*, *Sashalmi Miklós*, *Dr. Temesi Géza*, *Marghescu Tamás* és *Sashalmi Miklós* névelésével megtekintették a Baláta-tó erdőrezervátumot, egy az erdőrezervátum pufferezónájába áthúzódó erdőrezervátum – a természetvédelemmel közösen – megtervezett felhasználási beavatkozásokról kaptak helyszíni tájékoztatást, majd egy másik erdőrezervátumban a felhasználási munkák időbeli korlátozásának feloldása révén megvalósult természetes felújítás eredményét láthatták.

A terepi programon és azt követő konzultáción hozzászóltak: *Csepányi Péter*, *Albert Tóth Gergely*, *Sipos Péter*, *Gólya János*,

Jurásek Fábán, *Varga Béla*, *Dr. Andor József* és *Dr. Halupa Lajos*.

A rendezvény résztvevői egyetértettek abban, hogy a természetvédők és az erdészek közös erőfeszítéseire és egymással való jó kapcsolatára van szükség a jövőben.

Gólya János

A Fakereskedelmi Szakosztály őszi kihelyezett összejövetelét az Északkerdő Rt. vendégeként és szervezésében tartotta meg, Fónagyságon. Az Rt. részéről *Kelemen Zoltán* termelési főmérnök adott részletes tájékoztatást az erdőgazdaság munkájáról. Megtudtuk, hogy a 123 000 ha erdő területéből 15 500 ha került privatizálásra. Fajaj összetételükben meghatározó a kocsánytalan tölgy 41%, bükk 24%, cser 10%. A bükk állományok megnyugtatók, jó a korosztály összetételük. A tölgyek zöme sarj eredetű, középkorúak, helyenként még ma is pusztulnak. Az éves fakitermelési lehetőségeket nem használják ki teljes mértékben, legjobban a tisztításokkal vannak lemaradva.

Az új törvények elfogadásával kapcsolatban elhangzott egy olyan vélemény, hogy „nagyon zöldre sikeredtek”. A január 1-jétől életbelépő természetvédelmi törvény területüknek közel 50% át érintheti és a számtalan szigorító előírás rendkívül megnövekedti a gazdálkodást. Nem vitakozni szeretnénk a törvényvel, az egyszerű kompromisszumokat kell megtalálni. Egy tény, hogy az erdőgazdálkodási, főleg a felhasználási munkák elaprózódnak, ezáltal igen megrögzölnak.

A gazdaság ez évi piaci lehetőségeit a korábbi évekhez viszonyítva sokkal rosszabbnak münösítette, a bükköt kivéve szinte valamennyi fajafaján és választékánál piaci kieséssel kellett számolniuk. A jövőt illetően nem látnak lehetőséget a fakitermelés növelésére. A piacon az új tulajdonviszonyok (közel 50% magánerevetű) jelentik majd a legnagyobb kihívást.

Győri Ferenc főtitkár (Bűtorszövetség) átfogó tájékoztatást adott a hazai bútortipar helyzetéről, kilátásáról. A legtöbb bútorgyárnál befejeződött a privatizáció, sok német, olasz, izraeli tulajdon jött létre.

Jellemző az iparágra, hogy 1989-hez viszonyítva a 10 főnél többet foglalkoztatott üzemek száma közel négyszeresére növekedett, termelése változatlan áron jelentős mértékben csökkent. A bútorkereskedelem teljes liberalizálása sok kedvezőtlen hatása mellett azért olyan eredményt is hozott, hogy a hazai bútortipart a korábbiakhoz viszonyítva sokkal igényesebb bútortermelésre ösztönözte. A jövőt illetően egyértelműen a hazai piacon a reáljövődelem alakulása határozza meg a bútorkeresletet. Jelentős növekedésre az elkövetkezendő 1-2 évben nem lehet számítani.

Dr. Kelemen Miklós ügyvezető igazgató (Interspan) tájékoztatást adott a hazai agglomerált ipar helyzetéről. Az ő gyárak forgalmára is jellemző a belföldi értékesítés csökkenése. Az európai piacon igen magasak a készletek és ezért nyomottak az árak. Ez a helyzet nem teszi lehetővé, hogy az alapanyag beszerzéseknél jelentős árelmelkedéssel számoljanak a termelők. Az évek során a szállítói körrel jó kapcsolatot sikerült kialakítaniuk, általánosság szeretnék tenni, hogy az ürmeter átvételekkel szemben átró súlyban vegyék át az alapanyagot.

Mézes Lajos kereskedelmi irodavezető (Kefag Rt. Kesckem) rövid tájékoztatást adott az újra indult Sremska-Mitroviciai nyár papírfá szállításról. Hosszas előkészítő tárgyalások után rövid idő alatt 70 000 ürmeter papírfát kellett kiszállítani. Ez időközben meg is történt, augusztus 25-én indult az első vagon és október 17-én leállították a szállítást. A nyár papírfá piacra meghatározó jelentőséggel bíró jogoszláv értékesítési lehetőségek stabilitásán fáradoznak, az előtárgyalások alapján 1997-ben

remélhetően 200-300 ezer ürméter alapanyag szállítására nyílik lehetőség, ez elsősorban a fizetési feltételektől függ.

A fenti előadásokon kívül több aktuális kereskedelmi témát vitattunk meg az ismét jelentős létszámmal (38 fő) megtartott összejövetelen.

Szalkay György

Az Egri Helyi Csoport régóta tervezett kárpátaljai tanulmányútját 1996. augusztus 7-10. között tartotta 39 fő részvételével.

Az ismereteinket gyarapító program az alábbi volt. Az első nap, szerdán Ungváron magyarul beszélő rutén történész szak szerű – a kárpátaljai etnikumokat is bemutató – vezetéssel megtekintettük a várat, a vármúzeumot és a skanzont. Ezt követően mi a mátraaljai és egri borvidékről származók szerednyei borkóstoláson vethettük össze az ízeket. Megállapíthattuk, hogy e tekintetben nincs szégyennivalónk. Az Ökörmező feletti hegyi üdülőben lévő szállásunkhoz menet útközben Técsőn megkosztartuk Kossuth Lajos szobrát.

Csütörtök délelőtt Akna Szlatinára (Sóbánya) látogattunk, ahol a sóbányászatról és az üres bányatermekben folyó asztmatikus és allergiás betegségek kezeléséről kaptunk ízelítőt. Délután a Verekei Szorosnál adóztunk honfoglaló őseink emlékének.

Pénteken a Szinevéri Nemzeti Park területén csodálatos környezetben ismerkedtünk a tutajozással a múlt erdőgazdálkodásával.

Szombaton hazautunkat a magyarulakta Beregszászon szakított meg. Az ottani Erdészeti Igazgatóság problémáival ismerkedtünk remek vendéglátás mellett. A vége felé előkerült a hegedű, és mire a cigány húzni kezdte, eltűntek a nyelvi problémák is.

Élvezetes tanulmányutunkat ezúton is szeretném megemlékezve megköszönni kísérőnknek, a program szervezőjének *Jaroslav Andruszjáknak* a Transzkárpáti Régió erdészeti és faipari szakszervezete vezetőjének.

Garamszegi István

Megemlékezés az Aradi vértanúk tiszteletére. Millicentenáriumi Emlékoszlop avatás.

A már hagyományos március 15-i ünnepi megemlékezés után ebben az évben ismét jeles eseményre gyülekezünk a Kecskemét melletti Nyíri erdőben.

Az 1848-49-es Szabadságharcos Alapítvány, a KEFAG Rt. Kerekegyházi Erdészete, valamint az OEE Kecskeméti Helyi Csoportja hívta össze az érdeklődőket.

A vendégeket a Kerekegyházi Erdészet vezetője *Koczka Zoltán*, és az 1848-49-es gyűjtemény vezetője *Szulyovszky László* kerületvezető fogadta.

Mintegy 300 résztvevő állt meghatottan az erre az alkalomra készített 13+1 Aradi vértanú kopjafái előtt. A kopjafákat *Németh László* tanár, a rajtuk elhelyezett 13 Aradi vértanú és Bathyány Lajos tűzzománc képeit *Balanyi Károly* grafikus művész készítette.

A himnusz elhangzása után *Katona László*, Kecskemét Megyei Jogú Város polgármestere mondott emlékbeszédet, melyben a vértanúkra történő emlékezés mellett időszerű társadalmi-politikai aktualitásokról is szólt.

Ünnepi műsort a hetényegyházi Mórircz Zsigmond Általános Iskola diákjai adtak. *Paál Attila* és *Vitéz László*, a kecskeméti Katona József Színház művészei versekkel emlékeztek a korra és az Aradi vértanúkra.

A megemlékezés befejezéseként a résztvevők nevében *Zwack Péter* országgyűlési képviselő koszorút helyezett el a kopjafáknál, az egybegyűltek pedig gyertyagyújtással tisztelegtek.

Ezek után került sor a Millicentenáriumi Emlékoszlop avatására. Az Emlékoszlop az 1848-49-es Szabadságharcos Alapítvány kezdeményezésére készült. Helye egy erdei tisztást körülölelő hársfa körgyűrű középpontja. A hagyományok szerint a hársfákat a Milleneum tiszteletére egy erdészeldőünk ültette, utódai pedig napjainkig megőrizték.

Ezt a hagyományt folytatja a most felavatott Emlékoszlop, melynek gyönyörű tűzzománc mozaik képét a Kodály Zoltán Ének-Zenei Iskola tűzzománc szakköre készítette.

Avatóbeszédet mondott *Pápai Gábor*, az Erdészeti Lapok főszerkesztője.

Az emlékoszlopnál a késő őszi napsütésben hulló levelek hangulatában *Szeverényi István* nyugdíjas erdészvezető, valamint két nyugdíjas kerületvezető erdész, *Gergelyi Pál* és *Kulman Sándor* kollégák helyezték el koszorúikat.

Úgy érezzük, hogy a jól sikerült rendezvény ismét hagyományt teremtett és a jövőben március 15-e mellett október 6-án is érdemes lesz a Nyíri erdő új létesítményekkel gazdagodott emlékhelyét meglátogatni és a gyönyörű környezetben emlékezni történelmünk nagy sorsfordulójára.

Bognár Gábor

Fotó: Szulyovszky László

Millicentenárium

Az erdészek népes táborának jó része azonosult az idők hívó szavával. A honfoglalás 1100 esztendőös megemlékezéséről, emlékligt, emlékről állításról az EL több ízben is beszámolt. Az idei OEE Vándorgyűlés színtere: Ópusztaszer is a magyarságtudattal való azonosulást tükrözte. A Pilisi Parkerdő Rt. Visegrádi Erdészete is létrehozta – *Erdős Péter* erdészeti vezetője ötlete és szorgalmazása alapján – az 1100 esztendőre emlékező ligatét, emlékoszlopot Visegrádon az Apátkúti-völgyben zöldellő Teigáthy-réten. (Lásd hátsó borítónkon.)

A honfoglaló hét törzsré utalva, még áprilisban kör alakzatban ültettünk el 7 db – *Faludy József* által nevelt – piramistölgy sorfát.

Az OEE által is szervezett vigámpetendi nyári fafaragó táborban nem sikerült megfelelő emlékoszlopot találunk. Ezért megkértük a már négy éve Brassó megye, Hétfaluból odajáró *Kalit Mihályt*, jöjjön el és a helyszínen faragja ki az emlékoszlopot. Elképzelésünk és tervai alapján a hét vezér sámánista álarca, ősi mondavilágunk csodaszarvasa, turulja, és az államiságunkat szimbolizáló Szentkorona mása került megfaragásra.

A Prédikálószerk oldalában 140 évig nőtt, majd lábon száradt kocsánytalan tölgyből 6 m hosszú, 60 cm-es rönk adta az emlékmű alapanyagát.

Végso búcsú Pászthory Antal erdőmérnöktől

Kedves Pászthory Antal, Tóni, Toncsi, munkatársunk, kollégánk, barátunk, firmánk, balekünk és évfolyamtársunk!

Egy hete hallottuk a tragikus hírt és még mindig megdöbbenve állunk koporsód mellett, hogy végso búcsút vegyünk tőled. A tragikus hír annyira megrázó volt, hogy kollégáid és én is egyszerűen nem tudtuk elhinni és felfogni. Te váratlanul elmentél, el nem köszöntél, és mi még a mai napig sem tudjuk, hogy miért?

Szomorú a családnak, a feleségnek, az ikergyermeknek és a rokonágnak ez a temetés. Szomorú a munkatársak végso búcsúja is, hisz váratlanul, munkára aktív korodban távoztál el.

Megrázó, ha a szülő temeti gyermekét.

Megrázó, ha a firma búcsúztatja a balekját.

Megrázó, ha az unoka keresi a nagyapját.

Te a Soproni Erdészeti Egyetemen keresztül a természet gondozását választottad.

Ismerhetted a természet, főleg az erdő fáinak végtelen türelmét, hogy a széllel szemben is visszajeleznek. „Ne siess, ne siess”. És Te mégis elsiettél! Miért? Bár most lombhullató szomorú ős van, de neked, természet szerető erdésznek tudnod kellett volna, hogy mindig van megújulás és kikelet. A természet minden évben változatos csodával áll elő. Az életben is vannak nehéz és szomorú napok, amit vídímák váltanak fel. Te megmaradtál ezeknél a szomorú napoknál.

Cikkünk a szerzők személyes véleményét tükrözik, amely nem feltétlenül azonos a szerkesztőség véleményével.

A felkérés nélkül beküldött kéziratokat és fotókat a szerkesztőség lehetőség szerint gondozza és közli.

Kérjük a szerzőket, hogy pontos lakcímküket és a személyi számukat is megadni szíveskedjenek.

Az óriási oszlopot komoly vasszerkezetbe *Staburecz János* és műhelyének dolgozói kovácsolták. „Köszöknnyáját”, alapját *Zeller Márton* készítette. Ebbe az alapzatba helyeztük el – egy-egy kőbe faragva – a hét törzs nevét, *Meszarek György* kőszobrász alkotását. Mindhárom mester Visegrádi iparosgárdáját gazdagítja. A liget és környékének gondozása *Koncz Antal* kerületvezető és szorgos csapatának tevékenységét dicséri.

Az oszlop és a liget avatására szerény finnpesség keretében 1996. augusztus 20-án került sor. A szakmában már sokak által ismert szentendrei „FILIBILI” népdalkör millicentenáriumi összeállítását zengte el, kiemelve népdalkincsünk ősiségét, gazdagságát. A dunabogdányi Kürtösök együttesét szintén sokan ismerik. Ők fokozták a zenei hangulatot.

A hely és alkalom szellemének megfelelően Vörösmarty Mihály Szózatát *Kertész József* mondta el.

Dobó István elnök-vezérigazgató ünnepi beszédében a térségi erdők ezer esztendejéről és a mai erdők közjóléti szerepéről beszélt a mintegy százötven főnyi megjelentnek.

Kedves Olvasó! Ha Visegrádon jár, keresse fel a „Bertényi Miklós” Fűvészkert mellett emlékligetünket. A látvány lenyűgöző és tartós emléket ad.

Kertész József

Pedig milyen szépen indult minden. A szombathelyi Savária Gimnázium után a Soproni Egyetemen megindult az évfolyamtársi diákserzelem, ami nem vett figyelembe semmi távolságot. 1965-ben végeztél (végeztetek) Sopronban. Egy évig erdőrendező voltál, majd utána az utolsó napig a Vasierdőt, illetve az Erdőgazdaságot szolgáltad. Voltál gépesítési, műszaki vezető, energetikus, műszaki fejl. és újítási előadó, műszaki szervező, szállítási előadó, belső ellenőr, revizor. Vállaltad a mások által nem ismert, nem szeretett újat, pl. gépesítés, villamosság, URH az Erdőgazdaságban.

A miérten kívül is hiány maradt utóad.

Czímber Béla

(Elhangzott 1996. november 12-én Szombathelyen a Szalézia Rend attemplomában.)

E havi számunk szerzői

Balázs István	FM	Budapest
Biró Imre	erdőmérnök	Nyíreirdő
Dauner Márton	FM	Budapest
Fritsch Ottó	felügyelő	Budapest
Hajdú István	erdőmérnök	Barcs
Ignác Magdolna	FM	Budapest
Jérôme René	erdőmérnök	Budapest
Király Pál	erdőmérnök	Budapest
Kiss János	erdőfelügyelő	Nyíregyháza
Pápai Gábor	OEE	Budapest
Ráczné Schneider Ildikó	Soproni Egy.	Sopron
Solyms Rezső	MTA	Budapest
Szodfridt István	Soproni Egy.	Sopron

A lapban aláírás nélkül megjelenő fotókat Pápai Gábor készítette.

**Békés, boldog karácsonyi ünnepeket kíván
az Erdészeti Lapok valamennyi olvasójának a
DUNAKER Kft.**

A DUNAKER Kft. tevékenysége:

- Erdészeti termékek exportja-importja
- Faipari termékek exportja-importja
- Termeltetés
- Finanszírozás
- Belkereskedelem
- Külföldi kapcsolatok építése
- Erdőgazdálkodási munkák tervezése, a kivitelezés irányítása, szaktanácsadás

